Влада – Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 156 (1406) ♦ Четвер, 22 серпня 1996 року ♦ Ціна договірна

Зерно є. Та чи буде з нього коровай?

За станом на 20 серпня, з 5 млн. тонн зерна в рахунок держзамовлення надійшло понад 4 млн. тонн. Фактично чотири області — Полтавська, Херсонська, Луганська та Запорізька — впоралися з держконтрактом. Та радіти рано. Більша частина зданого — пшениця 5 класу (непродовольча), яка в «залік» не йде. Таким чином, поки що в державних засіках, якщо вірити повідомленням Мінсільгосппроду, лише 1,7 млн. тонн хліба, що відповідає критеріям якості (2—4 класу), і жодна з областей України не виконала держзамовлення.

Долю «бракованої» пшенички, що знаходиться на відповідальному зберіганні, здатний вирішити Кабінет міністрів. Там, правда, видавати відповідний документ, який дозволив би господарникам здавати в рахунок «державного короваю» зерно 5 класу, поки не поспішають. У Міністерстві сільського господарства та продовольства пов'язують це з бажанням уряду «взяти» за держконтрактом якомога більше пшениці високої категорії.

Як уже повідомлялося раніше, КМ України прийняв постанову «Про хід заготівлі зерна в державні та регіональні ресурси», згідно з якою заготівельним підприємствам Мінсільгосппроду дозволено здійснювати закупівлю зерна за готівку. Нині господарники одержують за здану тонну пшениці 3 класу карбованцевий еквівалент, який дорівнює 150 доларам США, і не сплачують ПДВ із цих сум. Тією самою постановою передбачалося завершити формування держресурсів продовольчого зерна ще до 15 серпня поточного року.

24 серпня: п'ять років незалежності

Відкрилася «Україна»

Після реконструкції у Києві знову відкрився Палац культури «Україна».

Вітаючи робітників, Леонід Кучма зазначив, що це лише початок великої праці. Ми будемо відбудовувати всю нашу країну так, як і Палац культури, сказав він.

Усна історія держави

Записані на відеоплівку інтерв'ю політичних та громадських лідерів, присвячені процесу здобуття Україною державної незалежності, стали основою створюваної усної історії України. Вже завершено перший етап цього проекту.

Директор проекту Маргарита Гевко зазначила, що серед тих, у кого вже взяли інтерв'ю, — Л. Кравчук, Л. Валенса, В. Ландсбергіс, Є. Марчук, В. Чорновіл, митрополит Філарет, І. Драч, П. Симоненко, інші відомі політичні та громадські діячі, священнослужителі. Загалом проведено більш як 70 інтерв'ю тривалістю від однієї до чотирьох годин. Їх записано на відеоплівку для телетрансляції та видання, повідомляє Укрінформ.

Світи, сонце, у віконце

Як не скрутно з коштами, на Полтавщині будуються. Гідно, по-діловому відзначили напередодні Дня незалежності входини у палац здоров'я —новозбудовану 3-поверхову лікарню на 60 ліжок із поліклінікою на 100 відвідувань щодня — у селищі міського типу Опішня Зіньківського району, відомому на всю Україну та й на весь світ розвитком гончарства.

До початку занять у школах — тиждень, а в передсвяткові дні у поті чола працювали члени робочих і державних комісій, приймаючи в експлуатацію 2 новенькі школи — на 162 учнівських місця у селі Новомосковське Глобинського району і на 240 місць у селищі Ланна Карлівського району. Зведено обидві школи на кошти цукрових комбінатів «Глобинський» та «Ланнівський».

Свій подарунок зробила дітям і облдержадміністрація, виділивши для придбання шкільного та лабораторного обладнання 3,8 млрд. карбованців.

У номер

В гості не з порожніми руками

Учора до Києва з триденним візитом уперше прибула делегація японського парламенту на чолі з депутатом Палати представників Х. Янагісавою. Як повідомили нам у Посольстві України в Японії, пан Янагісава вже відвідував Україну торік у січні. Тоді він був заступником міністра закордонних справ Японії і привозив Президентові України Леоніду Кучмі спеціальне послання від прем'єра Японії. Окрім того, пан Янагісава знаменитий своїм добрим ставленням до України. Саме він виступає як активний прихильник розбудови не тільки міжпарламентських зв'язків двох держав, а й контактів на рівні всіх міністерств.

(Закінчення на 5-й стор.).

Примусовий розпуск страйкому

Донецький обласний арбітражний суд визнав винним і прийняв рішення про розпуск галузевого робітничого комітету ВО «Донецьквугілля».

Доказами з боку позивача — Донецької міської прокуратури — стали показання свідків, результати перевірки УВС міста про діяльність страйкому, що призвела до порушення загальновизнаних прав людини.

Представники відповідача подали клопотання про припинення справи згідно зі статтею 12 Адміністративно-процесуального кодексу України, аргументуючи це тим, що справи про розпуск громадських організацій не підвідомчі арбітражному суду. Після відхилення судом цього клопотання представники відповідача подали апеляцію, зокрема, щодо того, що галузевий робітничий комітет не є «ініціативним» комітетом і що «він усього-на-всього виконавець волі трудових колективів», повідомляє Укрінформ.

Київський час: до першого п'ятиріччя нашої незалежності залишається...

Післязавтра велике національне свято: 24 серпня 1991 року волею народу на карті світу з'явилася нова незалежна держава — Україна. П'ять років для країни — час невеликий. Та ми вже повнолітні, маємо «паспорт» — свою Конституцію. А ще — тверду волю йти обраним шляхом.

Сьогодні нам нелегко, ми не застраховані від помилок. Та в головному ми не помиляємося: незалежність — це наше здоров'я. А в народі кажуть: буде здоров'я —все інше додасться.

Україна готується до ювілею. Звісно, і столиця. **На знімку Валерія СОЛОВЙОВА** ви бачите майстра з «Фасад-реставрації» Ігоря Бондаренка, який підновлює годинник на Привокзальній площі у Києві. Наш годинник неухильно йде вперед!

(Розповідь про екологічне причепурювання столиці читайте на 3-й стор.).

24 серпня: п'ять років незалежності

● *Київ*

На всі смаки

22 серпня у Будинку художника України відкриється виставка, присвячена п'ятій річниці незалежності нашої держави. Вона представить відомі та маловідомі твори мистецтва. До речі, всі виставлені роботи — з фондів Національної галереї та Музею декоративно-прикладного мистецтва України. Отож, кияни та гості столиці матимуть чудову нагоду побачити унікальні твори Григор'єва, Шишка, Шовкуненка — класиків українського образотворчого мистецтва. Однак роботами минулих років виставка не обмежиться, будуть на ній і сучасні імена — Марчук, Антонюк, Лимарев, Перевальський. Як бачимо, палітра досить широка, бо організатор виставки — Міністерство культури і мистецтв України — прагне задовольнити всі смаки. І не тільки розмаїттям імен, а й жанрів: буде і живопис, і графіка, і скульптура, і декоративно-прикладне мистецтво.

Виставка триватиме досить довго: з 22 серпня по 6 вересня і, маємо надію, об'єднає українських митців.

● *Житомир*

«Орлині крила чуєм за плечима»

Літературно-мистецьке свято «Лесині джерела» відбувалося в дев'ятий раз. Було воно особливим. І не лише тому, що стало апофеозом відзначення 125-річчя від дня народження Лесі Українки на її батьківщині — у Новограді-Волинському. Саме сто років тому, влітку 1896-го, поетеса написала вірш «Товаришці на спомин». Твір цей сповнений вірою в те, що народ, в якого «вогонь Титана ще не згас», таки здобуде волю, бо «орлині крила чуєм за плечима».

Сто років втіленої в поетичні слова мрії і п'ять років нашої незалежності. Ідеєю спільності цих дат були пройняті усі заходи свята. У Заріччі (в Лесині часи село звалося Жаборицею) Баранівського району гостей зачарували виступи маленьких Михайлика і Лесі, їхнє знання творів поетеси. Це сюди, в Жаборицю, Олена Пчілка привозила своїх дітей — Лесю та Михайла, щоб зачерпнули з джерела народного, українського. Це тут маленька Леся вперше почула про Мавку...

Протягом трьох днів Новоград-Волинський бринів музикою — камерною, народною. Потяг земляків поетеси до її творчості засвідчили різні вистави. Однією з основних подій стала постановка місцевим народним театром драматичної поеми Лесі Українки «На полі крові».

Леся любила Україну. Любімо й ми її. І не тільки у свята...

● *Вінниця*

Герб... на колесах

Цей автомобіль, власником якого є вінничанин Олексій Максимов, привертає увагу яскравим малюнком: на капоті зображено... герб нашої держави — тризуб.

Не поталанило Максимову з покупкою. Невдовзі після того, як він придбав «Тойоту», злодії викрали її. На щастя, автомобіль все-таки вдалося розшукати і повернути власникові. Але... побитим.

—Фарбу підібрати було непросто, — каже Олексій Ярославович, — та й ціни, самі розумієте, кусаються. Вихід із ситуації підказав сусід. Він сам художник. Золоті руки має хлопець. Ось і зарадив моїй біді — на весь капот виконав прекрасний малюнок.

На запитання художника, що малювати, Максимов відповів без роздумів. «Не розумію окремих своїх земляків, — каже Олексій Ярославович, — якщо тобі вже так до вподоби носити щось із чужоземним написом, то напиши англійською «Хай живе Україна», та й задовольни свою забаганку».

Купуйте український папір

Вітчизняний стиль

КАБІНЕТ міністрів України ухвалив 18 постанов щодо Жидачівського целюлозно-паперового комбінату, але жодна не була виконана хоча б частково. І все ж таки комбінат здіймається вгору, випускає папір високої якості, залучає кошти інвесторів.

Директора комбінату Михайла Титикала я застала за телефонною розмовою з партнером: пояснював, що останніми місяцями не вдалося продати жодного кілограма паперу, тому й сталася затримка з розрахунками.

— Що я чую, Михайле Федоровичу! Донедавна львівські газети друкувалися виключно на жидачівському папері, редактори тішилися, що в разі потреби ви даєте папір у борг, агітували інші видання підтримувати вітчизняного виробника. Що ж сталося?

— Мені цього не пояснюють. Видавництва кажуть, що мають папір. Виходить, купують російський, хоча наш значно дешевший і якістю не поступається. Щодо офсетного паперу, то він, за оцінками експертів, кращий від російського і поступається лише паперові Світлогорського комбінату, де встановлено фінське обладнання. Тонна нашого газетного паперу коштує 108 мільйонів карбованців, російського — 135—150 мільйонів. До речі, в Україні ціна на російський папір значно вища, аніж на світовому ринку.

Є тут підводний камінь, а саме: паперовий бізнес в Україні посідає друге місце після енергетичного. Віктор Пинзеник, виступаючи на зустрічі з керівниками підприємств у Львові, сказав: з 1995 року десь «крутиться» один мільярд доларів США від газонафтового бізнесу. Паперовий бізнес вимірюється також кругленькою сумою. Торік до України завезено 85 тисяч тонн різних видів паперу. А тим часом наш і Херсонський комбінати, Дніпропетровська паперова фабрика майже нічого не продали. Ще раз наголошую, що проблема не в якості вітчизняної продукції. Жидачівський газетний папір охоче купують в Угорщині, Словаччині, Польщі. А вітчизняні видавництва нас уперто ігнорують.

Торік Україна спожила 46 тисяч тонн газетного паперу. Зараз підприємство випускає 30 тисяч тонн, а в перспективі буде 40. Отже, комбінат майже спроможний забезпечити потреби держави. Ми поставили питання перед Мінекономіки про запровадження ввізного мита на газетний та офсетний папір. Нам відповіли, що ніхто тим займатися не буде і вказали на Ашгабадську угоду. Мінпресінформ дав аналогічну відповідь, вважаючи запровадження ввізного мита передчасним. Ми сподівалися, що постанова Кабінету міністрів про заборону використання бюджетних коштів для закупки продукції у зарубіжних постачальників, якщо така продукція є в Україні, сприятиме нам. Адже принаймні газети місцевих рад одержують бюджетні кошти. До того ж розроблено державну програму книговидання, зокрема, випуску шкільних підручників, виділено кошти. Позитивне рішення щодо закупівлі паперу прийняли напередодні навчального року, та й то лише тоді, коли я особисто звернувся до прем'єр-міністра. У нашій державі, яка відзначає п'ять років незалежності, дуже слабка виконавча дисципліна. З нами й розмовляти не хотіли, доки ми не пробилися до перших осіб. Тепер розмовляють, але папір поки що не купують.

— Все-таки ви — оптиміст і, як видно з досягнень комбінату, далекоглядний стратег, який упевнено йде до поставленої мети. Яка ж вона?

— Ми послідовно працюємо над поліпшенням якості газетного паперу. Уклали договір з російським АТ «Буммашхолдинг», з американською фірмою маємо контракт на поставку системи автоматизації виробництва газетного паперу. У листопаді запустимо в дію дві нові технології, і тоді зможемо виробляти 40 тисяч тонн паперу поліпшеної якості на рік. Залишається підняти показник білизни паперу, який залежатиме від роботи термомеханічного цеху. Щоб спорудити його, подали заявку на кредит — 20 мільйонів канадських доларів — і зараз чекаємо рішення валютно-кредитної ради. Над проблемою білизни газетного паперу працюють і українські вчені, уже виконані дослідні роботи.

— Як проходить приватизація комбінату, що має статус акціонерного товариства? Яка ціна однієї акції?

— Завершується перший етап приватизації — пільговий продаж акцій для працівників комбінату та пенсіонерів. Ми у себе замість акцій видаємо сертифікати вартістю 50 мільйонів карбованців. Про реальну ціну акції можна буде говорити, коли запрацює ринок цінних паперів. А поки що встановлена сміхотворна ціна — 25 тисяч. Держава залишає у своєму розпорядженні 51 відсоток акцій, 8 відсотків буде продано населенню за приватизаційні сертифікати, 20 відсотків дістанеться іноземному інвесторові. Сподіваємося, що чеська фірма «Айсек» офіційно стане нашим стратегічним інвестором. Вона вже почала вкладати кошти у комбінат, який має реальні шанси досягти європейського рівня. Вірить у це і голландська фірма, яка вже закупила 80 відсотків акцій «Айсек».

— Будемо сподіватися на краще, зокрема, на те, що газетярі підтримуватимуть вітчизняного виробника не лише словами, а й матеріально. Від усієї нашої журналістської братії зичу успіхів!

Розмову вела Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Жидачів Львівської області.

Відкритий лист голови Комітету з питань Чорнобильської катастрофи Володимира Яценка

до Президента України Леоніда Кучми та Прем'єр-міністра Павла Лазаренка

Вельмишановні Леоніде Даниловичу та Павле Івановичу!

Комітет ще раз висловлює свою думку з приводу того, що рішення про ліквідацію Мінчорнобиля України є помилковим. Таке рішення чорнобильці оцінюють негативно і зазначають, що керівництво держави, «відсвяткувавши» 10-у річницю аварії на Чорнобильській АЕС, намагається згорнути цю клопітну справу.

Про мотиви необхідності залишити вищеназване міністерство у складі уряду України ми повідомляли у попередніх листах.

Комітет знову наполегливо просить вас повернутися до розгляду цього питання. В економічному і політичному плані було б краще, якби в структурі виконавчої влади залишилось міністерство, яке займалося б виключно проблемами 3,5-мільйонного населення, постраждалого від аварії на Чорнобильській АЕС.

Як крайній випадок комітет пропонує:

1. Замінити назву новоствореного Міністерства надзвичайних ситуацій на Міністерство у справах Чорнобильської катастрофи і надзвичайних ситуацій.
2. Створити при новому міністерстві Державний комітет у справах ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, який повинен очолювати перший заступник міністра.
3. Обов'язково зберегти в структурі виконавчої влади на місцях управління з питань захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС з подвійним підпорядкуванням: місцевим адміністраціям та Міністерству у справах Чорнобильської катастрофи і надзвичайних ситуацій.
4. Кошти Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС та соціального захисту населення повинні використовуватися за прямим призначенням і витрачатися виключно на ліквідацію наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

ЗВЕРНЕННЯ

Шановні колеги!

За станом на 01. 01. 1996 року в Міністерстві юстиції України зареєстровано 2259 юридичних та більш як 6 тисяч фізичних осіб, які отримали ліцензію на здійснення юридичної практики. Проте юридичні фірми та практикуючі юристи до цього часу не мають професійно-громадського об'єднання, яке б репрезентувало їхні інтереси перед органами державної влади і управління, судовою системою, юридичною громадськістю. Невідпрацьованим залишається питання правового та корпоративного регулювання діяльності практикуючих юристів, їх сертифікації. Потребують розв'язання також проблеми винятковості та страхування юридичних послуг, визначення правового режиму діяльності іноземних практикуючих юристів, організаційних норм здійснення юридичної практики тощо.

З огляду на вище викладене та з метою забезпечення належної участі практикуючих юристів та юридичних фірм у громадсько-політичному житті держави, за ініціативою ряду юридичних фірм у Києві 27 вересня 1996 року буде проведено Об'єднавчий з'їзд юридичних фірм та практикуючих юристів України. Ідея проведення з'їзду отримала широку підтримку представників наукової громадськості України, Спілки юристів та Спілки адвокатів України. Її також поділяє депутатський корпус профільних комітетів Верховної Ради України.

На з'їзді пропонуємо обговорити питання:

створення Асамблеї юридичних фірм та практикуючих юристів України, затвердження її статуту та вибори керівних органів;

прийняття програмних документів Асамблеї та Кодексу честі практикуючого юриста;

обговорення проекту Закону України "Про юридичну практику»;

заснування друкованого органу Асамблеї юридичних фірм та практикуючих юристів України;

інші актуальні питання здійснення юридичної практики в Україні, участі юридичних фірм і практикуючих юристів у діяльності професійних юридичних об'єднань.

Про ваші наміри взяти участь у роботі з'їзду просимо повідомити заявкою

по тел. 212-22-93
за адресою:
вул. Велика Житомирська, 14
«ЮРІС».

Дмитрієв А. І., консалтинговий центр при Інституті держави і права ім. Корецького НАН України; Дмитрук Ю. П., юридична фірма «ЮРІСІНВЕСТ»; Задорожній О. В., юридична фірма «ПРОКСЕН»; Кісіль В. І., юридична фірма «Кісіль і партнери»; Козьяков С. Ю., юридична фірма «Козьяков і партнери»; Оніщук М. В., юридична фірма «ЮРІС»; Острович С. Е., юридична фірма «Острович і партнери»; Петрина В. Н., юридична фірма «Сонюк, Петрина, Кулініч лтд.»; Платонов С. В., юридична фірма «АТЛАНТ»; Рамазанов Ю. М., юридична фірма «В. І. М.»; Рижий В. І., юридична фірма «Юридичне бюро В. Рижого»; Шепетін В. Л., міжнародна юридична служба; Матьора М. І, Фонд юристів України.

ОГІРОЧКИ — ЦЕ ЛИШЕ... КВІТОЧКИ

НЕЗАЛЕЖНА Україна, як відомо, отримала у спадок від Союзу кардинально порушене екологічне середовище не лише через Чорнобильську катастрофу, а й через розташування на її території брудних виробництв. Це один із показників місця України в імперії.

Пропонуємо читачам розмову на цю тему з першим заступником начальника державного управління екологічної безпеки в Києві Сергієм МИХАЙЛОВИМ:

— Так, мабуть, мало хто знає, що саме за два-три місяці до аварії на ЧАЕС зусиллями Академії наук, тоді Ради Міністрів, Держкомітету з охорони природи вдалося перешкодити будівництву поряд з Чорнобильською АЕС ще однієї такої станції на шість блоків. Досі неможливо знайти того, хто дав дозвіл на розташування хімічної промисловості у північному Криму — маю на увазі титановий завод на Сиваші...

Одне слово, екологи завжди знали, що в Україні, яка мала лише три відсотки території колишнього Союзу, було зосереджено майже 25 відсотків усіх забруднень... Тож ми мали уяву про те, що подолання цієї надто складної екологічної ситуації потребуватиме не п'ять-десять, а, щонайменше, 20 років. Прийнятий 1991 року Закон про охорону навколишнього середовища розвинуто поресурсним законодавством — про охорону атмосферного повітря, води, прийнято Земельний кодекс, Кодекс про надра та інші. Нині не вистачає лише двох законів — про відходи і про охорону рослинного світу. Прийняття їх Верховною Радою дасть змогу вже нинішнього року покращити екологічну ситуацію в Києві.

— Ймовірно, нині забруднювачам довкілля легше сплатити штраф, ніж запроваджувати екологічно чисті технології...

— Донедавна це було так. Проте буквально два-три місяці тому плату за забруднення навколишнього середовища проіндексували коефіцієнтом 50, тобто це відчутно. Тож багато хто замислюється над тим, що їхні кошти, як то кажуть, вилітають у трубу. Тому, скажімо, енергетики столиці вирішили створити власний фонд, кошти якого йтимуть не взагалі на «поліпшення» і «підвищення», а конкретно на впровадження чистих технологій. Ми також працюємо над опрацюванням кріогенної технології з переробки шин у районі ТЕЦ-5.

— Кажуть, що через домішки сірки у повітрі й окису азоту гинуть огірки. Останніми роками огірочки втішають, чи свідчить це про екологію?

— Безперечно. Географічно Україна розташована так, що вітри до нас віють західні, приносячи, окрім наших, ще забруднення з усієї Європи. Але нині в нас менше сірки викидають у повітря, бо промисловість не працює, немає сірчаних дощів, і огірки не страждають. Проте сіркоочищення дуже дорого коштує, приміром на ТЕЦ-5, — це приблизно 50—60 відсотків усієї вартості станції. В Україні таке очищення здійснюють лише на одному підприємстві у Львівській області. Велике значення має й те, що поступово переводимо на газ роботу ТЕЦ, хоча це також потребує коштів. У Києві лише Дарницька станція працює на вугіллі, решта — на газі та мазуті.

— Проте за ступенем дії на навколишнє середовище, вочевидь, теплоелектростанції не можуть порівнятися із сміттєспалювальними заводами, звалищами?

— Коли екологічна проблема України сконцентрована у Києві, то проблема Києва щодо цього зосереджена на Харківському масиві, де розміщено два великі й екологічно складні об'єкти — сміттєспалювальний завод і бортницька система аерації.

Завод збудовано 15 років тому за чеською технологією, він працює на половину потужності, тому що купили його без очисних споруд. Нині агентство з охорони навколишнього середовища США допомагає нам модернізувати це підприємство. Проте Києву потрібен ще один сміттєспалювальний завод. І, звісно, постає проблема відведення землі. Але саме незалежність дала нам змогу діяти по-господарськи, обирати безпечну технологію, здійснювати її державну екологічну експертизу тощо.

Такий завод може коштувати близько 100 мільйонів доларів. Пропозицій дуже багато, але проблема полягає в тому, що сміття у нас не сортоване... На відміну від, скажімо, Німеччини, Японії, США.

А щодо станції аерації, то нині розробляють технології усунення запахів. Це також глобальна проблема.

— Та й звалища даються взнаки...

— Так, увесь правий берег звозить відходи в район села Великі Дмитровичі Обухівського району Київської області. Полігон практично заповнено. Якщо ми не знайдемо протягом двох—трьох місяців новий майдан, Київ буде завалено сміттям. А звідси і стан довкілля.

— У столиці, як і в усій Україні, збільшилася кількість автотранспорту, що прямо пропорційно загазованості повітря. Що робиться в цьому напрямі?

— Розширюємо проїжджу частину. Адже найбільше викидів відбувається на холостому ходу. Передбачаю ваше запитання з приводу Володимирської гірки. Ми наполягли на тому, щоб «Київпроект» змінив рішення і Гірка залишилася незаймана. Багато хто, до того ж, поплатився за знесення дерев... Окрім розширення доріг, переходимо на використання неетилованого бензину, тобто бензину, що не містить свинцю. Нині вже використовують 70 відсотків такого пального для автотранспорту.

— Як ви оцінили б радіаційну ситуацію в Києві?

— Вона нікуди не зникла з 86-го року. Річ у тому, що джерела мігрують у грунт, переносяться водними масами... Велику дослідницьку роботу провадить «Сівгеологія», ми користуємося їхньою інформацією, вони постійно контролюють ситуацію.

Нині замість Мінприроди створено Міністерство охорони навколишнього середовища і ядерної безпеки. Додалося ще більше роботи. Потрібно готувати власних фахівців, формувати банки даних, контролювати військові об'єкти. З'явився навіть термін — військова екологія... Рік тому у нас було створено відділ з радіаційної безпеки, завдання якого — ліцензування всіх об'єктів, що використовують радіаційну технологію. Таких об'єктів багато: це й Академія наук, і медичні заклади, навіть школи. Адже в Києві є й пункт поховання радіоактивних відходів, розміщений він у районі старого звалища в Пирогово, дуже складний об'єкт. Років зо два тому там виявили міграцію тритію. Дається взнаки поховання радіоактивного листя в Пирогово, і те, що сам пункт поховання радіоактивних відходів було збудовано років 20 тому, кришки приймачів вийшли з ладу, туди почала потрапляти волога.

Нині ми спільно з керівництвом пункту працюємо над створенням спостережних шпар, нових технологій поховання. Налагодити утилізацію відходів набагато легше, ніж боротися з наслідками неконтрольованого викидання відходів. Проект закону про відходи вже розроблено, ми нетерпляче чекаємо його прийняття. Адже, скажімо, після прийняття минулого року Закону про радіоактивні відходи запроваджено ліцензування робіт за радіаційними технологіями, в разі їх порушення, користувачів позбавляють ліцензії. У Києві їх мають понад 300 об'єктів. А коли врахувати, що пункт поховання радіаційних відходів два роки не працював, то виникає запитання, куди поділи відходи...

— Ми торкнулися лише кількох глобальних проблем екології столиці і України загалом. Наближається свято, які завдання розв'язують у зв'язку з ним?

— У святкуванні п'ятиріччя незалежності, звичайно, буде задіяно всі культурні центри, сквери, парки, Співоче поле, майдан Незалежності. Навантаження на екосистему буде дуже велике. Звісно, приводиться до порядку все місто. Витісняють з центру стихійні ринки, впорядковується взагалі ринкова торгівля.

Нині розв'язується проблема сміттєвих контейнерів. З'явилося кілька фірм, які займаються їх встановленням. Вони також закупили і застосовують сміттєзбиральні машини. Багато кіосків укладають з такими фірмами договори на обслуговування.

У цілому в місті все робиться для того, щоб столиця мала вигляд ошатної, чистої і затишної. А втім, це залежить і від кожного, хто вийде на вулиці, майдани, в парки і сквери Києва. Адже, як свідчить практика, після проведення таких масових заходів, місто після їх закінчення має непривабливий вигляд.

Розмову вела Світлана ПИСАРЕНКО.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України з питань пільгового оподаткування підприємств і організацій всеукраїнських та міжнародних об'єднань громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

У зв'язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести такі зміни і доповнення до деяких законодавчих актів України з питань оподаткування:

1. У статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №13, ст.113, №26, ст.281, №49, ст.459; 1994 р., №28, ст.241, №29, ст.257, №33, ст.300; 1995 р., №13, ст.85, №14, ст.90; 1996 р., №9, ст.43):

в абзацах першому та другому пункту 18 слова «потерпілих» замінити словами «постраждалих»;

пункт 21 після слів «пов'язаним з Чорнобильською катастрофою» доповнити словами «а дітям, які потерпіли від Чорнобильської катастрофи, також на оздоровлення»;

у пункті 28 слова «українські добровільні товариства «Спілка «Чорнобиль» замінити словами «всеукраїнські та міжнародні об'єднання громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, що мають місцеві осередки у більшості областей України».

2. Закон України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №4, ст.28) доповнити після статті 8 статтею 8¹ такого змісту:

«Стаття 8¹. Особливості оподаткування всеукраїнських та міжнародних об'єднань громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та їх підприємств і організацій

8¹.1. Балансовий прибуток всеукраїнських та міжнародних об'єднань громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, не збільшується на суму:

— грошових коштів, матеріальних цінностей або нематеріальних активів, що надходять безкоштовно або у вигляді безповоротної фінансової допомоги чи добровільних пожертвувань;

— пасивних доходів, визначених пунктом 15.3 статті 15;

— грошових коштів, матеріальних цінностей або нематеріальних активів, які надходять таким неприбутковим організаціям від здійснення їх основної діяльності.

8¹.2. Підприємства, засновані всеукраїнськими та міжнародними об'єднаннями громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, що повністю перебувають в їх власності, за умови, що особи, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, становлять не менше 75 відсотків загальної чисельності працюючих на цих підприємствах, мають право на зменшення суми нарахованого податку на суму коштів, перерахованих протягом звітного періоду таким об'єднанням громадян на здійснення статутної діяльності, по наданню соціальної та медичної допомоги особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

У разі використання зазначених коштів не за цільовим призначенням ці кошти підлягають стягненню до бюджету.

8¹.3. Під терміном «основна діяльність» розуміється діяльність зазначених об'єднань громадян з надання благодійної допомоги особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, організації їх просвіти, оздоровлення і лікування, відкриття нових робочих місць та проведення інших заходів соціальної адаптації, передбачених статутними документами таких об'єднань, заснованих на нормах відповідних законів. Статутні документи мають містити вичерпний перелік видів діяльності зазначених об'єднань громадян, які реєструються в Головній державній податковій інспекції України.

Всеукраїнські та міжнародні об'єднання громадян, засновані особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, користуються пільгами відповідно до статті 8¹.1. цього Закону за рішенням Кабінету Міністрів України.

Звіти про наслідки фінансово-господарської діяльності зазначених об'єднань громадян та створених ними підприємств подаються до відповідних державних податкових інспекцій у порядку, передбаченому для інших платників податку».

3. Пункт 1 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №10, ст.78, №26, ст.281, №34, ст.356, №49, ст.458, №50, ст.471; 1994 р., №22, ст.149, №27, ст.220; 1996 р., №25, ст.101) доповнити підпунктом «ю» такого змісту:

«ю) товари (крім підакцизних), що імпортуються всеукраїнськими та міжнародними об'єднаннями громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, у статутній діяльності яких передбачено надання соціальної і медичної допомоги постраждалим внаслідок Чорнобильської катастрофи, та підприємствами, які є власністю цих об'єднань за умови, що особи, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, становлять не менше 75 відсотків загальної чисельності членів об'єднань і працюючих на цих підприємствах.

Перелік всеукраїнських та міжнародних об'єднань громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, а також підприємств і організацій, що є власністю цих об'єднань, перелік імпортованих ними товарів і граничні обсяги їх ввезення в Україну затверджуються Кабінетом Міністрів України».

4. Статтю 19 Закону України «Про єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №19, ст.259) доповнити новим пунктом «и» такого змісту:

«и) товари (крім підакцизних), що імпортуються всеукраїнськими та міжнародними об'єднаннями громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, у статутній діяльності яких передбачено надання соціальної і медичної допомоги постраждалим внаслідок Чорнобильської катастрофи, підприємствами та організаціями, засновниками яких є ці об'єднання, за умови, що особи, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, становлять не менше 75 відсотків загальної чисельності членів об'єднань і працюючих на цих підприємствах.

Перелік всеукраїнських та міжнародних об'єднань громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, їх підприємств і організацій, перелік імпортованих ними товарів і граничні обсяги їх ввезення в Україну затверджуються Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим пункт «и» вважати пунктом «і».

II. Цей Закон набуває чинності з дня опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 10 липня 1996 року.

Лист і коментар

Соло на автобусі не для оркестру

ДО КОРПУНКТУ «Голосу України» надійшов лист від Віктора Тинщука, водія колишнього управління виробничо-технологічної комплектації (УВТК) «Рівнеагробуд»: замучився чоловік, поневіряючись по судах. Ось що він пише:

«1990 року з моєї ініціативи підприємство придбало автобус ЛАЗ. Я його відремонтував, і автобус було взято на баланс УВТК. Після цього підприємство уклало зі мною угоду на оренду автобуса, в якій, зокрема, зазначалося, що на випадок ліквідації «Рівнеагробуду» мені надається право викупу автобуса за його залишковою вартістю. Виконання цієї угоди не могло залежати від мене як водія, оскільки я ніяким чином не міг сприяти ліквідації підприємства.

Приватизація не забарилася. Було видано відповідний наказ, створили ліквідаційну комісію, надрукували повідомлення у пресі. Отже, надійшов момент, коли треба було виконати вищезгадуваний пункт договору оренди, і я із заявою звернувся до ліквідаційної комісії. Та у продажу автобуса мені з невідомих причин відмовили...».

Звідси починається «судова одісея» Віктора Тинщука, яка від серпня 1994 року триває й дотепер. Двічі (у листопаді 1994-го і в березні 1995-го) Рівненський міський суд відмовив Тинщуку у задоволенні позову, і двічі колегія Рівненського обласного суду у цивільних справах скасовує рішення міського суду і направляє справу на новий розгляд. І ось, врешті-решт, міський суд під головуванням Н. Музичук визнає позовні вимоги Віктора Тинщука законними. На тій підставі, що державно-кооперативне підприємство «Рівнеагробуд» припинило своє існування у зв'язку з викупом його майна як цілісного комплексу. Нові власники створили акціонерне підприємство «Рівнеагробудкомплект», яке відповідно до чинного законодавства є правонаступником УВТК і має відповідати по усіх його зобов'язаннях. Варто окремо підкреслити, що мала місце саме ліквідація, а не корпоратизація підприємства, бо членам трудового колективу ніхто не продавав акції.

ВАТ «Рівнеагробудкомплект» оскаржило рішення міського суду в суді обласному, але останній відхилив цей позов і ухвалив рішення міськсуду від 17 жовтня 1995 року залишити без змін. Отже, правда перемогла? Віктору Тинщуку можна було сідлати автобус і відправлятися в рейс?

Нічого подібного! Голова Рівненського обласного суду В. Довгалюк, як сказано у листі, зупиняє виконання вищенаведеного рішення міського суду, а заразом і ухвалу судової колегії з цивільних справ обласного суду. Президія Рівненського обласного суду задовольнила протест свого голови і направила справу на новий розгляд. Одне слово, наша пісня гарна й нова, починаймо її знову. Видно, у ВАТ «Рівнеагробудкомплект» є неабиякі «композитори», що не бажають почути «соло» надокучливого підприємця.

Залишається лише додати: якщо у Рівному так і надалі дбатимуть про народження класу власників, то ринкові відносини прийдуть до нас нескоро.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Будують ПАСи високого класу

ДО ЛИСТОПАДА наступного року підприємство «Укрінтеравтосервіс» побудує 71 пункт автомобільного сервісу (ПАС) на головних магістралях України.

— Наше завдання — створення єдиної керованої системи пунктів автосервісу для власників транспорту з диспетчерським пунктом у Києві, — каже заступник директора з технічного сервісу Валентин Бурков.— Нині функціонує 22 ПАСи, ще 38 перебувають у стадії підготовки.

Пріоритетні регіони будівництва пунктів — західні та південно-західні, де автотраси — ніби брама з далекого зарубіжжя до великих індустріальних центрів країни. Перевізники вантажів уже оцінили рівень обслуговування на ПАСах Львова, Одеси, Умані, Києва, які до того ж окуповуються. При цьому вони поки що надають тільки частину послуг з передбачуваних 28.

Тепер в одному місці можна заправити автомашину, помити її, поставити на стоянку, що її охороняють, відремонтувати. До послуг водіїв — кафе, готелі, магазини, технічна та медична допомога. У пунктах автосервісу за лічені хвилини клієнт може отримати інформацію про партнера, зв'язатися по телефону з будь-якою країною.

— Ми не лише будуємо нові ПАСи, а й реконструюємо наявні приміщення, — розповідає Валентин Серафимович. Нерідко укладаємо договори з приватними фірмами, які вже працюють у сфері автосервісу.

Так було в Полтаві, Кролевці, Умані, де підприємці потребували інвестицій.

Нині там, діючи разом, надають такі потрібні послуги автомобілевласникам.

«Укрінтеравтосервіс», реалізуючи урядову програму вже два роки, не взяв у держави жодної копійки. Кошти на будівництво приміщень підприємство заробляє на інших видах діяльності.

ПАСи — це не лише комфорт під час подорожі, а й додаткові робочі місця для співвітчизників.

— На кожному пункті працюють до 40 чоловік, —каже Валентин Бурков. — А додайте до них сотні будівельників та інших фахівців, котрих залучають до виконання державного завдання.

За твердженнями керівників «Укрінтеравтосервісу», за асортиментом надаваних послуг і насиченості пунктів технікою центри автосервісу мало чим різняться від європейських. Але якість обслуговування поки що не ідеальна. Піднявши її на європейський рівень, українські ПАСи стануть привабливіші для іноземців. До 1998 року їх потік в Україну, на думку фахівців, значно виросте, а отже, зросте й надходження в країну валюти.

Іван ПРИАЗОВСЬКИЙ.

На знімку: столичний ПАС № 1.

Школа

Усе по плану, але вже іншому

У ДВОТИЖНЕВУ безплатну поїздку до США вирушить група слухачів київського Інституту міжнародного співробітництва для переговорів з потенційними інвесторами.

Дев'ять наших підприємців, чиї бізнес-плани визнано найкращими, мають реальний шанс знайти дядечка Сема, готового фінансувати їхні проекти. Решту випускників місячних курсів також не позбавлено змоги реалізувати свої проекти з допомогою зарубіжних партнерів: огляди бізнес-планів наших бізнесменів надійдуть до банку даних Асоціації американських інвесторів, що доступний користувачам глобальної мережі Internet.

— В інституті авторів компактних грамотно сконструйованих проектів навчали бізнес-плануванню за методикою, основаною на західних стандартах і яка відображає підхід іноземного інвестора до об'єкта інвестування в Україні, — розповідає директор інституту, доктор економічних наук Леонід Кістерський. — За програмою, яку ми реалізуємо разом з Браунським університетом, навчено 80 підприємців країни.

Керівництво інституту має намір розширити спектр наданих послуг. З вересня відкриються курси, на яких навчатимуть ділового спілкування, особливостей командної роботи в бізнесі, мистецтва переговорів і, звісно, бізнес-планування.

Цей вид підготовки вже сьогодні дає результати. Один із випускників знайшов інвестора в Росії, інший веде успішні переговори з німцями.

— За чотири тижні я навчився оформляти свої пропозиції за загальноприйнятою у діловому світі Заходу формою, — говорить президент львівської фірми «Вітатехнік» Дмитро Вініков, який готується, до речі, до поїздки до США. — Досі, залучаючи хвалених фахівців з укладання бізнес-планів зі сторони, підприємство зазнавало лише збитків. І чималих.

Одеський бізнесмен Альберт Радинський, завдяки знанням, отриманим в інституті, уклав бізнес-план солідній фірмі і має намір відкрити на своєму підприємстві курси з бізнес-планування.

Керівник навчання з американської сторони Майкл Блейк, говорячи про шанси знайти інвестора, навів як приклад білоруських бізнесменів, які навчалися за цією програмою.

— Дев'ять підприємців уже отримали більш як 20 мільйонів доларів інвестицій, — стверджує пан Блейк. — Причому, один з них — 10 мільйонів...

Іван ІЛЛЯШ.

Пригоди італійської парти

Торік на економічній карті Чернівецької області з'явилася нова підприємницька структура — виробничо-комерційна фірма «Чемос ЛТД». Основним родом її занять стало виготовлення шкільних меблів за зарубіжними зразками.

Одразу скажемо, парти, стільці та інше приладдя вигідно вирізняється від того, чим сьогодні укомплектовано наші школи. Усе в цих виробах — дизайн, добротне конструювання, матеріали — працюють на те, щоб учневі було зручно опановувати знання.

Першу свою продукцію фірма безкоштовно презентувала одній з чернівецьких шкіл, що пройшло повз увагу Міністерства освіти. Отож, виробник у пошуках замовлень знову повернувся до зарубіжних партнерів. І ось уже рік забезпечує комплектуючими деталями того, хто допоміг йому стати на ноги — італійську фірму з міста Пескара. А наші діти залишилися без італійських парт.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Реєстрація

Побільше б підприємців, гарних і різних

І З ЗАПОВНЕННЯ картки реєстрації і сплати 4-х мільйонів 250 тисяч карбованців починається шлях майбутніх бізнесменів до власної справи та достатку.

Для юридичних осіб — різні ставки. На додачу до цього на багатоманітні формальності ще треба витратити чималу суму, але підприємці, які виходили з оформленими документами з кабінету відділу державної реєстрації Житомирського міськвиконкому, до цього ставилися по-філософському: мовляв, попереду значно складніші проблеми.

Конфліктних ситуацій з відвідувачами не виникає, запевнили працівниці відділу — оформляють документи значно швидше, ніж передбачено законодавством. Хоча незабаром знову можуть виникнути черги, бо закінчується термін чинності сертифікатів на право ведення торговельної діяльності.

— Проблеми в підприємців виникають потім. Головна з них — часта зміна законів, — вважає заступник голови міськвиконкому Василь Кучик. Його особисто, як виявилося, збентежили зміни й доповнення до закону про патентування деяких видів підприємницької діяльності. А конкретніше — положення, згідно з яким не підлягають патентуванню суб'єкти підприємницької діяльності — фізичні особи, які сплачують ринковий збір за місце для торгівлі продукцією в межах ринків. Є побоювання, що всі кинуться торгувати на ринках.

Звичайно ж, заступника голови міськвиконкому не може не хвилювати, які суми надходитимуть до спорожнілого міського бюджету.

А самих підприємців найбільше цікавить власна виручка. Ще порівняно недавно в одного з них був піднесений настрій: потрапив у число переможців конкурсу на право встановлення торговельної точки на людному місці — це обіцяло високі прибутки. Але тепер він був, вочевидь, не в настрої. Зізнався, що з тривогою чекає, яку плату за патент визначать у Житомирі.

Не секрет, що у великих містах більшість суб'єктів підприємницької діяльності займається переважно торгівлею. А як у сільській місцевості? Голова Бердичівської райдержадміністрації Василь Сухораба як позитивний момент відзначив те, що зростає інтерес підприємців до переороблення сільськогосподарської продукції. Особливо активно розвивається ТОВ «Агро ЛТД» у селі Мирославці, де порядкує Юрій Михальчук, колишній начальник райсільгоспуправління. Тут уже діє млин, мінімолокозавод. Та впало в очі й інше. Не з'явилися ще в селах підприємливі люди, які загорілися б ідеєю взятися за побутове обслуговування.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Як нас ошукують

КЛЮЄМ, БРАТОВЕ, НА БЛЕШНЮ

Десятки легковірних встигли клюнути на рекламний заклик малого приватного підприємства «Таврія», що пропонувало одеситам податися на заробітки до Англії — працювати в тепличних господарствах.

Заробіток обіцяли не менш як 30 фунтів стерлінгів щодня. Спочатку, правда, належало потрусити власні кишені, щоб заплатити вербувальникам — за візу, закордонні паспорти, надання послуг. Незабаром з'ясувалося: ніхто нікого нікуди й не збирався відправляти. Правоохоронні органи встигли накласти арешт на банківський рахунок «Таврії», а справу за здирників передати до суду — його рішенням, очікується, гроші обдуреним буде повернуто.

«Таврія» в такій шахрайській діяльності не єдина: нещодавно закрито філію московської фірми «Форест Гроур», що обіцяла роботу аж на канадських лісопильнях і щомісячні заробітки до тисячі доларів. Десятки легковірних, які заплатили чималі гроші, мали чекати обіцяного, як з'ясувалося, не три роки, а все життя.

Одеса.

Готуйте калоші і — на Схід

У МІНІСТЕРСТВІ *зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі розпочали підготовку до нової «Української міжнародної виставки—96», яка відбудеться в Об'єднаних Арабських Еміратах на початку грудня.*

Давно минули ті часи, коли наші вітчизняні товаровиробники їздили на виставки закордон лише «людей побачити, себе показати». Підприємці нині стали розбірливішими і розгортають експозиції у далеких країнах лише після детальних розрахунків: наскільки це вигідно?

І цифри показують, що знайти ринки збуту українських товарів десь у Західній Європі або в Америці, на жаль, нелегко. А от на Сході, в Азії, — цілком реально, зважаючи на швидкі темпи розвитку економіки регіону, а також на великі кошти, акумульовані у східних країнах. Тому «обізнані бізнесмени» їдуть саме до Азії, зокрема і в Об'єднані Арабські Емірати. Надзвичайний та Повноважний посол України в ОАЕ Олег Семенець жартома каже про те, що ця арабська країна стала чемпіоном за участю українських товаровиробників у її виставках. Наприклад, вже непогано зарекомендувала себе на східному ринку наша вітчизняна зброя, зокрема танки (які газета «Известия» чомусь називає російськими).

Майбутня «Українська міжнародна виставка—96» — це третя багатогалузева виставка у рамках ярмарку в Експоцентрі Шарджа — найстарішому виставочному центрі країн Перської затоки. Прогнозують, що виставку відвідають близько 100 тисяч гостей.

Міф про те, що іноземні фірми купують у нас лише сировину, — розвіявся. Зокрема, недавно Україна продала ОАЕ кілька кораблів, технічне обладнання, а також велику кількість... взуття на гумовій підошві, яке має в арабів особливу популярність.

Отже, і наші вітчизняні товари потроху завойовують східні ринки. Шкода тільки, що їздити на такі виставки українські бізнесмени стали рідше: малим та середнім підприємствам не по кишені такі витрати. Але, можливо, скоро ситуація змініться. Як кажуть на Сході, якщо буде на це воля аллаха...

Надія БЕДРИЧУК.

Роль президента в історії, або Знову про «перуанське диво»

Паралелі

ДАВНЯ *легенда інків розповідає про підземні лабіринти, що посікли розлогу гірську територію Перу і сягають аж Бразилії та Еквадору. У цих галереях інки буцімто заховали значну частину свого золотого запасу, який і досі не знайдено.*

Казка красива, але перуанці не поспішають на пошуки жовтого металу. Адже добробут можуть забезпечити не заховані скарби, а мудра політика та працьовитість народу. І щодо цього перуанці мають певний досвід.

Перші демократичні президентські вибори після тривалої військової диктатури відбулися в країні 1985 року. Переможцем став Алан Гарсіа Перес, який завершив своє «правління» розквітом корупції, тероризму та наркобізнесу. За п'ять років інфляція досягла нечуваних темпів — двох мільйонів відсотків. Економіка перебувала в глибокій кризі, а сама країна — на грані вибуху.

Саме в такий складний час у Перу обрали нового президента Альберто Фухіморі, лідера незалежного руху технократів «Зміни-90» (вибори відбулися саме 1990 року). І одразу розпочався наступ «на всіх фронтах».

Було розроблено стратегію примирення, що дозволило роззброїти екстремістські угруповання, які тримали в напруженні всю країну. А вже тоді розпочали економічні реформи: було прийнято план економічної стабілізації та реінтеграції до міжнародної фінансової спільноти. Водночас створили програму структурних реформ, яка грунтувалася на принципах вільного ринку та приватної ініціативи.

Статистика — нудна річ, але переконлива. За час правління президента Фухіморі рівень інфляції знизився до 10 відсотків на рік, а валовий внутрішній продукт (ВВП) виріс на 12,7 відсотка. Два роки тому цей показник був найвищий на континенті. А інвестиції загалом сягнули 6 мільярдів доларів США, і з них 4 мільярди надійшли з-за кордону. Фондова біржа столиці Перу — міста Ліми — стала другим за прибутковістю ринком акцій у світі.

«В основі успіху Перу — чітка й відкрита економічна політика президента, здоровий глузд, зацікавленість, — каже міністр фінансів країни Хорхе Камет. — Так, наприклад, середній тариф на імпортування, який складав раніше 86 відсотків, нині майже на всі товари знижений до 15».

Сьогодні міжнародні фінансові установи ставлять Перу як приклад іншим латиноамериканським країнам, і не лише їм. Дефіцит бюджету ліквідовано, причому не за рахунок підвищення податків. А зробили це досить своєрідно. Одного дня солдати оточили товарні ринки столиці та найбільших міст і примусили всіх торговців зареєструватися в податковій інспекції. Квитанції та чеки стали невідмінним атрибутом купівлі-продажу. Заздалегідь проштамповані бланки торговець отримує в податковій інспекції в трьох примірниках: для себе, для податкової служби і для покупця. Водночас ці квитанції допомагають контролювати витрати (а значить, і прибутки) багатьох громадян Перу, які відтепер ретельніше заповнюють декларації про прибутки та сповна сплачують податки.

Отож, швидка стабілізація економіки, встановлення миру в країні, яка, по суті, стояла на межі громадянської війни, глибокі структурні зміни в державній системі змусили усіх заговорити про «перуанське диво», а також про нове явище в політиці — «фухіморизм».

А тепер проведемо паралелі з розвитком постсоюзних держав. Нещодавно агентство Експрес-хроніка повідомило, що вийшла у світ доповідь Інституту економічного аналізу «Макроекономічні результати реформ у пострадянських країнах». Там, зокрема, зазначено: «За характером і темпами здійснення економічних реформ всі країни колишнього СРСР складають чотири групи. «Перша хвиля» — це держави, які розпочали радикальні реформи 1992-93 років: Естонія, Латвія, Литва. «Друга хвиля» — країни, що розпочали послідовні реформи 1994-95 років: Молдова, Киргизстан, Вірменія, Грузія. «Третя хвиля» — держави, що проводили протягом 1992-95 років непослідовні реформи: Росія, Казахстан, Азербайджан, Узбекистан. І, нарешті, «четверта хвиля» — країни, які дуже повільно просувалися шляхом реформ або ж не проводили ніяких змін взагалі: Україна, Білорусь, Туркменистан, Таджикистан». Автори доповіді також стверджують, що «після чотирьох років проведення незалежної економічної політики країни першої групи досягли найнижчого рівня інфляції, стабілізували національну валюту, збільшили реальну заробітну плату».

У зв'язку з наведеними фактами виникає питання: чи пощастить Україні з вольовими та мудрими керівниками так, як пощастило перуанцям з їх президентом Фухіморі, нещодавно переобраним на другий термін? Чи ми все ще сподіватимемося на золото. Полуботка, як дехто в Перу сподівався на скарби інків?

Михайло РОЙ,
кореспондент міжнародного журналу «Бізнес», доцент Інституту журналістики Київського університету імені Тараса Шевченка.

Хроніка. Факти. Події

● ***Київ***

В гості не з порожніми руками

(Початок на 1-й стор.).

Цього разу до складу делегації, крім депутатів, входять представники неурядової організації «Бейсік Асошиейшен», що опікується проблемами гуманітарної допомоги, та корпорації «МТТ», однієї із світових лідерів у галузі зв'язку. Склад делегації вплинув і на програму візиту. Плановані зустрічі з керівництвом Верховної Ради України, україно-японською парламентською групою, а також — у Міністерствах зв'язку та охорони здоров'я України.

Делегація приїхала в Україну не з порожніми руками. Вона привезла чималий вантаж гуманітарної, зокрема медичної, допомоги, який буде передано в українські лікувальні заклади.

● ***Алмати***

Прощавай, прописка!

Розпорядженням уряду в Казахстані ліквідовано паспортні відділи в житлово-експлуатаційних організаціях. Це сталося внаслідок скасування в республіці існуючої зі сталінських часів системи прописки громадян за місцем проживання. Замість неї в країні впроваджується обов'язкова реєстрація казахстанців з метою дотримання законності, охорони правопорядку та обліку населення.

● ***Таллін***

Поділяться по-божому?

Переговори між делегаціями Московської та Константинопольської патріархій щодо правового статусу та майна православної церкви в Естонії розпочалися вчора в Таллінні. Делегацію Московської патріархії очолює митрополит Кірілл, Константинопольський патріархат представляють митрополит Філаделійський Мелітон та митрополит Пергамський Іоанн.

● ***Вашингтон***

Доул стає дедалі популярніший

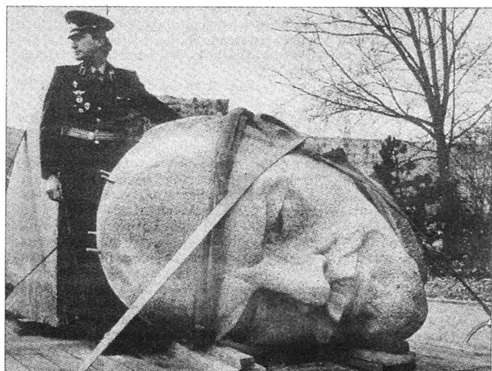
Національний з'їзд республіканців, який завершився на минулому тижні в Сан-Дієго (штат Каліфорнія), сприяв росту популярності серед виборців офіційного кандидата «великої старої партії» на президентську посаду Роберта Доула. Однак він як і раніше відстає у передвиборній гонці від нинішнього господаря Білого дому Білла Клінтона. Про це свідчать опубліковані у вівторок результати загальнонаціонального опитування громадської думки, що його проводив Інститут Геллапа на замовлення газети «Ю-Ес-Ей тудей» та телекомпанії Сі-ен-ен.

● ***Затварниці***

Зустріч у Бещадах

У курортному містечку Затварниці, що в польських Бещадах, відбулася перша польсько-українська зустріч-семінар під гаслом «Потрібні одне одному». Україну представляли столичний «Молодий Рух» та львівська «Нова хвиля» (саме вони, спільно з польським Товариством демократичної освіти, Бещадською агенцією розвитку регіону з Устшик-Дольних та «Молодими демократами» з Тарнува, стали організаторами зустрічі). Учасники семінару зустрілися з головою парламентської комісії у закордонних справах Сейму Польщі професором Броніславом Геремеком та представником української громади депутатом Сейму від Унії вольності Мирославом Чехом.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Цими серпневими днями несамохіть згадується не така вже й далека історія. З придушенням серпневого перевороту в Москві та проголошенням незалежності України (вона була тією центровою колоною, на якій трималася союзна імперія) п'ять років тому, розпочалася нова ера у Східній Європі — ера демократії. Змінилися орієнтири, позникали з п'єдесталів старі ідоли. А цей знімок було зроблено в Берліні 1992 року.

Експрес-інтерв'ю

В Антарктиці — туристичний бум

ЧОТИРИ *роки тому Україна приєдналася до Договору про Антарктику. А цього року наша держава вперше взяла участь у щорічній консультативній нараді країн — учасниць договору. Докладніше розповісти про цю подію кореспондент «ГУ» Оксана Рудюк попросила члена української делегації, заступника генерального директора Національного агентства морських досліджень та технологій Олександра* **СТАЖИЛОВА.**

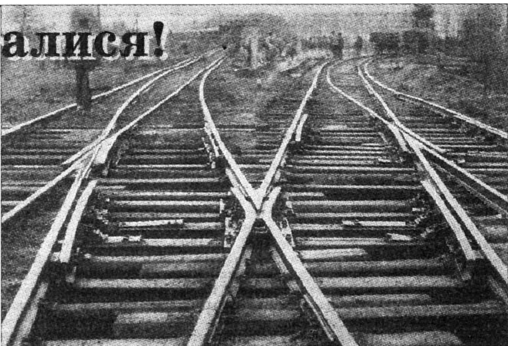
— Договір про Антарктику 1959 року передбачає використання шостого материка винятково з мирною метою, забороняє будь-які військові дії на його території та нові територіальні претензії. Нині до договору приєдналася 41 країна і лише 26 із них мають право голосу в розв'язанні антарктичних проблем, тому що науково-дослідні станції чи експедиції саме цих країн працюють на континенті. Свою станцію в Антарктиці («Вернадський») має й Україна, але досі є тільки дорадчим членом договору.

На останній нараді було вирішено надати Україні статус консультативної сторони. На мою думку, це може бути оформлено юридично вже до кінця року, якщо процедура не вимагатиме великих фінансових витрат. Що отримає Україна від зміни статусу? Насамперед права, які можна реалізувати, набувши статусу повноправного члена договору. Йдеться про можливість вносити пропозиції в текст договору та здійснювати перевірку роботи станції будь-якої країни.

Нарада також приділила значну увагу й екологічним проблемам материка, який, мов губка, вбирає відходи всього світу. А також питанням охорони людського життя в Антарктиці та, хоч як це дивно звучить, туризму. Адже terra incognita приваблює до своїх берегів дедалі більше любителів низьких температур.

Оксана РУДЮК.

Вагончик рушив, а ми зосталися!

Шановний Президент, шановний Прем'єр-міністр, звертаємося до вас через газету. За кілька днів народ України святкуватиме 5-ту річницю незалежності, а 6 серпня ми відзначили річницю відкриття руху поїздів на ділянці Пирогівка — Новгород-Сіверський. Будівництво здійснювалося за розпорядженням Кабінету міністрів України від 2.11.94 р. №813-р за рахунок бюджетних коштів.

У будівництві тимчасового мосту через річку Десна залізничної ділянки Пирогівка — Новгород-Сіверський брав участь колектив будівельно-монтажного потягу №782 Шляхбудтресту Південно-Західної залізниці як генеральний підрядник. Всі робітники та інженерно-технічний склад з великою відповідальністю поставилися до виконання дорученої роботи, щоб якісно і вчасно завершити будівництво — до 6 серпня 1995 року.

І Вам, шановний Леоніде Даниловичу, мабуть, не соромно було їхати поїздом по рідній землі, новим залізничним мостом, який з'єднав північні райони Чернігівської області з усією залізничною мережею України.

За виконану вчасно роботу великі і малі начальники отримали почесні звання, грамоти, цінні подарунки. А для нашого колективу, який тоді налічував 350 чоловік, день 6 серпня став чорною датою, днем відліку початку загибелі колективу.

Держбюджет й досі не сплатив нам 162 млрд. крб. Через це зарплату за жовтень і листопад 1995 року ми отримали із затримкою на 4 місяці. Цього року у чотири прийоми ми отримали зарплату лише за лютий місяць.

Виробництво зупинилося, колектив зменшився до 270 чоловік, в липні-серпні ми змушені звільнити ще 60 чоловік, і це ще не межа. Скорочення відбувається без належного попередження за два місяці, без відповідних виплат. Люди, котрі залишилися, постійно перебувають у відпустках без утримання, сім'ї голодують. За несплату квартплати робітників викликають у суд, дітей відчисляють із дитячих садочків. Люди у відчаї. У такій ситуації не потрібні ні «ліві», ні «праві», щоб робітники вдавалися до неординарних дій щодо влади.

Хіба це не яскравий приклад підриву престижності чесної, кваліфікованої праці, того, як Україна перетворюється на державу, де людині праці вигідно не плідно працювати на благо держави, а за подачки будувати «новим українцям» і «новим руським» дачі, садиби, щоб хоч якось утримувати дітей і старих батьків.

Ми тричі зверталися до Вас, Леоніде Даниловичу, до попереднього прем'єр-міністра і сьогоднішнього, двічі — до міністра транспорту, до керівництва «Укрзалізниці», у Мінфін, а віз і нині там (копії відповідей додаються).

Востаннє зверталися до Президента через нашого депутата Г. Долженка. Ось результат цього звернення:

«Лазаренку П. І.
Германчуку П. К.
Прошу знайти можливість позитивного вирішення порушеного питання.
Л. Кучма
30.05.1996 року».

«Германчуку П. К.
Данькевичу І. П.
Прошу розглянути відповідно до доручення Президента України і знайти можливість для позитивного вирішення порушеного питання.
П. Лазаренко
04.06.1996 року».

«Желєзняку Л. Л.
Прошу врахувати становище трудового колективу і посприяти в Мінфіні вирішенню порушеного питання.
І. Данькевич
07.06.1996 року».

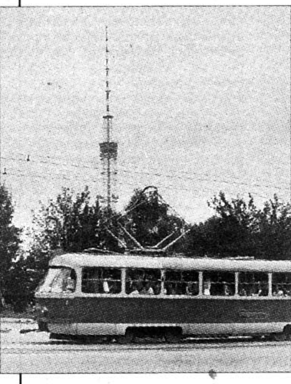
На цьому турбота про колектив БМП-782 закінчилася, і надія на отримання зароблених грошей померла разом з цими резолюціями. Наш колектив, як і тисячі інших, розвалюється. Є людина — є проблема, немає людини — немає проблеми? Керівники цю формулу «вдосконалили»: «Є колектив — є проблема, немає колективу — немає проблеми».

За дорученням колективу БМП-782 голова профкому Анатолій ШКИРЯ.

Куди завезе старенький трамвай?

За попередніх п'ять років парк рухомого складу міського електротранспорту практично не поновлювався і зменшився в цілому на 12, а в окремих містах — на 30—40 відсотків. Майже 35 відсотків рухомого складу відпрацювало амортизаційний термін експлуатації і підлягає списанню. Головна причина — незадовільне фінансування. Через брак коштів на капітальні ремонти, придбання запасних частин щодня простоює понад 30 відсотків трамваїв і тролейбусів.

Згідно з постановами уряду, в Україні створено потужності й розпочато виробництво трамвайних вагонів та тролейбусних машин. Але ці потужності в повному обсязі не використовують. Через брак коштів у місцевих бюджетах підприємства міськелектротранспорту не мають можливості придбати випущені транспортні засоби. На підприємствах визначився стабільний відплив найбільш кваліфікованих кадрів. Прийняття постанови Кабінету міністрів від 18.03.1996 р. «Про умови оплати праці працівникам підприємств і організацій житлово-комунального господарства» призведе до непередбачуваної ситуації у трудових колективах, бо це різке зменшення заробітної плати. Постанова суперечить законам «Про підприємство в Україні», «Про оплату праці» та іншим нормативним документам.

Для запобігання остаточної кризи у транспортному обслуговуванні населення розширена рада корпорації підприємств міського електротранспорту «Укрелектротранс» звертається до Верховної Ради та Кабінету міністрів з пропозиціями: поновити Міністерство житлово-комунального господарства України; впорядкувати пільговий безплатний проїзд всіма видами транспорту та впровадити систему відшкодування транспортним підприємствам втрат від надання цих послуг; законодавчо звільнити підприємства міського електротранспорту від сплати податків; зобов'язати адміністрації міст укладати угоди з підприємствами електротранспорту на виконання транспортних послуг на основі планово-розрахункових тарифів, які мають забезпечити необхідний рівень рентабельності для надійної роботи та розвитку підприємств, надання соціальних гарантій; передбачити в державному бюджеті цільові кошти на поновлення рухомого складу, які будуть спрямовані на оплату частки вартості вітчизняного рухомого складу.

Пропонуємо вирішити питання про пільгове кредитування підприємств міського електротранспорту та впровадити пільгові тарифи на користування електроенергією; переглянути умови оплати працівникам міського електротранспорту, які встановлені постановою КМ України № 346 від 18.03.1996 р.; розробити довгострокові інвестиційні програми подальшого розвитку міськелектротранспорту з визначенням першочергових об'єктів, що їх мають будувати; зобов'язати Мінпром України організувати виробництво трамвайних рейок, контактного дроту, труб для тролейбусних штанг, а Мінмашпром України — виділити ВО «Південний машинобудівний завод» в окреме виробництво, виробництво тролейбусів та їх капітальний ремонт.

Усе це не дасть остаточно розвалити підгалузь та колектив електротранспорту.

С. БЕЙКУЛ,
президент корпорації — за дорученням розширеної ради корпорації підприємств міського автотранспорту «Укрелектротранс».

Президент і презент

Третій рік, як на теренах району створено асоціацію інвалідів, на базі якої діють чотири міських, один селищний, 13 сільських осередків і дитяча група «Сонечко». Минулого року на Миколу Чудотворця ми вирішили звернутися до Президента України з проханням виділити нам кошти на придбання трактора ТФ-25 із причіпним інвентарем. Президент дав розпорядження Кабінетові міністрів та Міністерству сільського господарства і продовольства. Гроші — півтора мільярда карбованців — виділені, залишається тільки купити цей трактор. Нехай Господь Бог воздасть сторицею усім причетним до цієї справи!

Ольга ГОЙДИШ-ПУНЕНКОВА,
голова Городоцької районної асоціації інвалідів.

Львівська область.

І будуть люди!..

Я — уродженка Казахстану, в Україні прожила 22 роки і добре бачу, як люди прагнуть відродження свого національного духу. І якщо мені доведеться повернутися в свої рідні степи і мене запитають: яка вона, Україна? — я відповім: Україна — це прекрасна древня земля, а українці — миролюбні, доброзичливі, працьовиті, трохи романтичні, трохи сентиментальні люди. Лукаві, але без підлоти, милосердні, горді, волелюбні. А жінка-українка — це саме втілення України: красива, щедра, гостинна і мудра. Такими я пізнала українців. Такі думки навіяли мені слова присяги українського парламенту 12 липня на вірність Україні. Прості, але відточені, як козацька шабля, слова зачепили мене за живе.

Народ України пережив надто багато, але зумів не тільки підвестися з колін, а й зберегти свій могутній інтелектуальний і національний дух. Те, що діється нині в Україні, схоже на весняну повінь, коли вода виходить з берегів і зносить усе на своєму шляху, але мине час, вода очиститься і, спокійна й велична, потече до моря. Я вірю, що Президент і парламент України зроблять усе для того, щоб відродилася Україна, щоб здійснилися мрії великого поета Т. Г. Шевченка: «І буде син, і буде мати, і будуть люди на землі!..»

Акслу ІСМАЇЛОВА.
Могилів-Подільський Вінницької області.

Не називаю її раєм, оту хатину...

У житті завжди є місце подвигу, але не завжди — зворушенню. Хоча має бути навпаки, це й називається цивілізованим суспільством. Ми друкуємо два унікальні листи. Їх автори нічого не просять: ні шматка спільної ковдри, ні субсидій, ні слави.

«Пишу вам з надією зробити добру справу для людей, які цього справді потребують. Мені 76 років, і так склалася доля, що нині один на білому світі. Нема ні дітей, ні родичів, навіть хороших знайомих — теж нема. Живу в приморському Скадовську. Маю свій будинок і сім соток землі. Прийшла старість. І ще одна неприємність: захворів я на рак крові. Грошей на лікування нема, та й не хочеться забирати дорогоцінні ліки в молодих. Лікарі сказали, що проживу якнайбільше рік. Ну й слава Богу, віджив своє.

Але замислився я. Помру, а будинок із садом та городом залишиться державі. А скільки на світі людей, які з діточками по кутках мучаться, чи молодят, які побралися, а жити ніде. От і звертаюся до вас. А раптом напишуть мені, про себе розкажуть, а там, дивись, до моря відпочити приїдуть. Сподобається — з'являться в моїй хаті нові господарі. І мені в останні деньки веселіше буде. Може, поховають по-християнськи.

Надрукуйте, милі. Допоможіть перед смертю добру справу зробити. Всім дам відповідь, якщо пенсію не затримають. Коли й затримають — відповім».

Сергій Васильович ДАНИЛЕНКО.

* * *

«Люди добрі, шановні громадяни! Якщо у вас так склалися обставини, що ніде жити чи важко в тих умовах, що є, — пропоную вільний будинок у селі в чудовому місці біля річки й лісу. У селі добрі роботящі люди. Голодувати не будете. Батькам є можливість оздоровити дітей протягом тривалого часу. У дворі криниця, погріб. Піч нова, треба тільки придбати на зиму палива. Може, ви сім'я, то удвох вам буде веселіше, а дітей можна оформити в садок чи школу.

Живіть у будинку, будь ласка, поки не поліпшите свої матеріальні чи житлові умови. І вам добре, і нам гарно, не зостанеться без догляду батьківська оселя. І сусідочка старенька, дуже душевна людина, не сумуватиме».

Майя.

Обидві адреси — в редакції.
Відділ листів.

Арбітражний суд Києва порушив справу про банкрутство ТОВ «Діамант-А» (Київ, вул. Довженка,10).

Р/р 4672092 в АБ «Мета-банк», МФО 322818.

Просимо кредиторів звертатися у місячний термін за адресою: 252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В, тел. 216-65-72.

Інформація про перший випуск акцій акціонерного комерційного банку «МТ-Банк»

Характеристика емітента

1. Повна назва емітента: Акціонерний комерційний банк «МТ-Банк».

2. Банк зареєстрований Національним банком України 27 грудня 1991 року, реєстраційний номер 77, у формі товариства з обмеженою відповідальністю Донецький комерційний банк «Донкомбанк». Загальними зборами учасників (протокол від 5 серпня 1996 р. № 27) було прийнято рішення про реорганізацію банку у відкрите акціонерне товариство Акціонерний комерційний банк «МТ-Банк».

3. Місцезнаходження банку: Україна, Кременчук, вул. Бутиріна, 59. Телефони: 2-00-18, 2-02-67, 2-90-73.

4. Зареєстрований та сплачений статутний фонд банку на день прийняття рішення про випуск акцій складав 360 000 000 000 карбованців.

5. Керівні посадові особи банку:
— голова ради банку — Василенко С. К., освіта вища технічна, стаж роботи за фахом 32 роки;
— голова правління — Державець І. М., освіта вища економічна, стаж роботи за фахом 13 років;
— головний бухгалтер банку — Сороколат А. М., освіта вища економічна, стаж роботи за фахом 13 років.

6. Кількість службовців банку станом на 1 серпня 1996 року становила 76 осіб.

Опис ділової активності емітента

7. Предметом діяльності банку є виконання банківських операцій, перелік яких встановлено ст.3 Закону України «Про банки та банківську діяльність», у тому числі:
— залучення і розміщення грошових вкладів та кредитів;
— ведення рахунків, здійснення розрахунків, касове обслуговування;
— випуск платіжних документів і цінних паперів, операції з ними;
— видача зобов'язань за третіх осіб, що передбачають їх виконання у грошовій формі;
— придбання за власні кошти засобів виробництва для передачі їх в оренду (лізинг);
— придбання права вимоги з поставки товарів і надання послуг, прийняття ризику виконання таких вимог та їх інкасація (факторинг);
— відповідно до встановлених правил здійснення операцій з іноземною валютою в Україні та за її межами за умови отримання генеральної ліцензії Національного банку України;
— надання консультаційних послуг.

БАЛАНС (млн. крб)

АКТИВ

№ Стаття балансу	01.01.96	01.07.96
1 Кореспондентські рахунки в інших банках	—	—
2 Кореспондентський рахунок в НБУ	14860	86733
3 Надані кредити	11675	217700
4 Дебітори банку	207	848
5 Основні фонди та господарські витрати	3627	305
6 Інші активи	2419	2660
7 Депозити комерційним банкам	—	—
8 Кредити, надані іншим банкам	5821	50000
9 Вилучені кошти від прибутку	6979	1893
10 Витрати	—	—
11 Всього	45588	360139

ПАСИВ

№ Стаття балансу	01.01.96	01.07.96
1 Статутний фонд	8425	291076
2 Резервний фонд	781	199
3 Інші фонди	3002	1432
4 Розрахункові та інші рахунки	16079	64968
5 Кредитори банку	825	568
6 Депозитні рахунки	6413	—
7 Інші пасиви	3084	3
8 Кредити інших банків	—	—
9 Прибуток	6979	1893
10 Всього	45588	360139

Дані про емісію цінних паперів

8. Відповідно до рішення загальних зборів учасників (протокол від 5 серпня 1996 р. № 27) здійснюється випуск акцій на загальну суму 800 000 000 000 (вісімсот мільярдів) карбованців, що є першою емісією для банку і має за мету доведення обсягу власних коштів банку до вимог законодавства України та нормативних актів Національного банку України.

Фінансові ресурси, залучені від емісії, будуть використані для розширення можливостей банку в наданні банківських послуг, для зростання масштабів діяльності банку з метою захисту інтересів акціонерів, клієнтів та вкладників банку.

9. Характеристика акцій, що випускаються: прості іменні акції, 800000 одиниць, номінальною вартістю 1000000 карбованців кожна акція, серія І, №№ з 000001 по 800000.

Акції випускаються у паперовій формі. Акціонеру видається сертифікат на загальну кількість належних йому акцій.

10. Акції розповсюджуються шляхом відкритої передплати. Планується розмістити акції за номінальною вартістю. Засновникам банку передається кількість акцій, пропорційна їх частці у статутному фонді. Засновники мають переважне право на придбання додаткової кількості акцій.

Передплата триває з 5 вересня 1996 р. по 5 березня 1997 р. У випадку дострокового досягнення запланованого обсягу передпяату може бути достроково припинено за рішенням установчих зборів.

Повідомлення про випуск акцій публікується у встановленому законодавством порядку. Передплата оформляється за місцем знаходження банку.

11. Особи, які бажають придбати акції 1-ї емісії, мають сплатити 30 відсотків їх вартості, залишок вартості акцій сплачується не пізніше року з дня реєстрації змін до статуту банку. Якщо протягом строку передплати не вдалося покрити 60 відсотків акцій, передплата вважається такою, що не відбулася, а особам, що передплатили акції, протягом 30 днів повертаються внесені ними грошові кошти.

У разі, якщо передплата на акції буде перевищувати розмір заявленого статутного фонду, установчі збори можуть затвердити чи відхилити зайву передплату. Відмова у передоплаті провадиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку.

12. Умовами розпорядження акціями є внесення передплатниками на рахунок банку повної вартості акцій, які вони передплатили, реєстрація в Книзі реєстрації акцій та отримання сертифікату про придбання відповідної кількості акцій.

13. Акціонери банку мають право:
— на одержання частини прибутку у вигляді дивідендів, на участь у розподілі майна в разі ліквідації банку, на участь в управлінні банком особисто чи через своїх представників;
— на вихід із складу акціонерів;
— на отримання інформації про поточну діяльність банку.

14. Збори акціонерів є правомірними, якщо в них беруть участь акціонери, які мають більш як 60 відсотків голосів. Одна акція — один голос.

15. Прибуток, який залишився після формування фондів, розподіляється як дивіденди пропорційно кількості акцій. Розмір дивідендів на одну акцію банку визначається зборами акціонерів.

Виплата дивідендів відбувається за результатами господарської діяльності за рік шляхом перерахування коштів на вказані акціонерами рахунки або через касу банку.

16. Наступне збільшення статутного фонду може бути здійснено у разі, якщо всі раніше випущені акції повністю сплачені за вартістю, не нижче за номінальну. Збільшення статутного фонду може здійснюватися шляхом додаткового випуску акцій, збільшення номінальної вартості акцій, іншими способами, що встановлені законодавством України. Акціонери банку користуються переважним правом на придбання акцій, що випускаються.

Чинники ризику

17. Чинниками ризику є:
— непослідовність урядових рішень щодо діяльності комерційних банків;
— зміни податкової політики щодо підвищення рівня оподаткування комерційних банків;
— непослідовність і неефективність заходів економічної реформи;
— загострення проблеми платоспроможності підприємств.

Голова правління І. М. Державець.

У номер

● Львів

Вони виборювали волю...

Близько шести років тривала підготовка до поїздки в Республіку Комі, а здійснити її дітям політв'язнів вдалося напередодні п'ятої річниці незалежності нашої держави. Інна Федущак, голова товариства «Пошук» при львівському «Меморіалі», побувала в колишньому таборі смерті Адак. Там похований її батько, учень і соратник Грушевського —В. Юркевич. На його могилі встановили хрест. Загалом 12 іменних хрестів встановлено на цвинтарях таборів смерті Адак і Абезь. Зокрема, на могилах єпископа Григорія Лакоти, міністра Центральної Ради і Директорії Івана Фещенка-Чопівського, відомих українських учених, а також вояків УПА. Пам'ять борців за волю України вшанували разом із гостями представники української громади Інти. Далеко від батьківщини цей маленький український острівець також готується до свята.

● Полтава

Тон задавали гості

23 екіпажі з України, Польщі та Росії взяли участь у традиційному міжнародному авторалі «Кременчук-425». Сильнішими виявилися гості.

Переміг екіпаж Петера Гавронського з телекомпанії ЕКО-фільм (Катовіце). Окрім диплома, він отримав і приз організаторів ралі — причеп до автомобіля кременчуцького виробництва. Йому ж дістався й приз Верховної Ради України — відеокамера «Панасонік».

● Одеса

До гори Афон по ... швартовому канату

Перед відправленням у круїзний рейс по Середземному морю члени екіпажу теплохода «Дмитро Шостакович» оглядали судно. Дійшла черга й до рятувальних шлюпок. Яким же було здивування, коли виявили там двох незареєстрованих пасажирів, що приготувалися здійснити дармову подорож. Надалі із «зайцями» розбиралися вже разом із прикордонниками. І тоді ще більше здивувалися, дізнавшись, що затримані — російські священнослужителі з Уралу, а пробралися вони на судно вночі, незважаючи на сан, по швартових канатах. Якихось особливих санкцій до мандрівників-невдах не застосували з огляду на благородне підгрунтя їхнього вчинку: вони мали намір висадитися в Греції, аби продовжити своє духовне життя на священній горі Афон. Отож просто передали «зайців» запрошеним з цього приводу до морвокзалу представникам православної церкви. А вже їй вирішувати — карати чи милувати затриманих.

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює глибоке співчуття парламентському оглядачеві, члену редколегії Світлані Писаренко у зв'язку з тяжкою втратою — смертю її матері

Ганни Олександрівни.

Маршрут «Прага—Київ»

... НЕЩОДАВНО під час бесіди, як-то кажуть, не для преси, один із чеських фахівців, який працює над проблемами експорту трамваїв і тролейбусів, зізнався: я дивуюся, що наші старі машини ще й досі працюють в Україні, адже всі реальні терміни їх експлуатації давно минули...

Як це не прикро, але наш гість «америки» не відкрив: в Україні мало не кожний другий тролейбус потребує заміни. Тож очевидно, що проблема поповнення цього парку новими машинами вже давно перейшла до розряду першочергових. Її розв'язання ускладнюється тим, що в міських господарств бракує грошей.

Тому зрозумілий інтерес до тролейбуса «Київський», який недавно проходив випробування на столичних вулицях. Його розробили конструктори авіаційного науково-технічного комплексу «Антонов», а виготовили на київському державному авіаційному заводі «Авіант» з допомогою чеської фірми «Шкода».

Завдяки кузову із спеціальних алюмінієвих конструкцій новачок більш як на дві тонни легший за попередника з дніпропетровського «Південмашу». І довше служитиме, бо метал (до речі, такий само застосовують у літакобудуванні) не піддається корозії. Просторий салон із сучасним європейським дизайном вміщує на кілька десятків більше пасажирів, ніж тролейбуси, що нині експлуатуються в Україні. До того ж «Київський» витрачатиме електроенергії наполовину менше за дніпропетровського. Надійніший, бо електрообладнання виготовлене на славнозвісній «Шкоді».

До речі, саме в чеських партнерів треба повчитися. Хоча розпад ринку країн РЕВ спочатку також негативно позначився на промисловому виробництві Чеської Республіки, як і на решті колишніх партнерів, проте підприємства швидко перебудувалися, пристосувавшись до нових умов. Тож такі зміни неістотно вплинули на обсяг експортних поставок, зокрема, трамваїв і тролейбусів.

А що в Україні? Нині це має такий вигляд: трамваї виготовляє спільне чесько-українське підприємство «Татра-Південь» у Дніпропетровську, а тролейбуси — «Авіант» із «Шкодою» у Києві. Тобто чеські підприємці контролюють поповнення технічного парку двох найважливіших видів міського пасажирського транспорту.

Тролейбус «Київський» — практичний результат співпраці українських і чеських машинобудівників. З часом, розповіли його творці, машина стане досконалішою і «пристосується» до умов вітчизняних доріг: зокрема, до гірських перевалів траси «Сімферополь-Ялта» тощо.

З'явилася також надія на попит за кордоном. Фахівці стверджують, що найдужче приваблює саме ... оригінальний київський кузов. Адже він надійний, як у **кращих українських** літаків. Ці моделі відомі всьому світу: Ани, «Антеї», «Мрії», «Руслани». І ось тепер — тролейбус «Київський». Навіть зарубіжні фахівці стверджують, що це — добра машина. Дарма, що не вміє літати.

Людмила ФІСЮН.

На знімку: тролейбус «Київський».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Астрологічний прогноз

на 26 серпня — 1 вересня

ОВЕН (21.03 — 20.04). У першій половині тижня на вас чекають приємні несподіванки і непередбачені знайомства. Ваші інтелектуальні здібності будуть помічені. Максимальні шанси добитися бажаного маєте у вихідні дні.

ТЕЛЕЦЬ **(21.04 — 20.05).** У понеділок найбільші прибутки можливі у тих, кого підтримують компаньйони. У середу вирішальною буде підтримка людини, яка має владу і авторитет. Весь тиждень обіцяє вам корисні знайомства, тож не уникайте спілкування з іншими людьми і розваг у компаніях.

БЛИЗНЯТА **(21.05 — 21.06).** Початок тижня обіцяє бути досить вдалим, багато які задуми буде втілено в життя. Можливе певне погіршення самопочуття у дні повного місяця, що припадають на середину тижня. Вихідні найкраще провести в компанії друзів, з якими можна розслабитися.

РАК (22.06 — 21. 07). У моменти, пов'язані з повним місяцем, зазвичай посилюється чутливість. Тому у вас спостерігатиметься дратівливість, яка триватиме до початку наступного тижня. Тож намагайтеся уникати дражливих ситуацій, більше часу займайтеся тим, що вам до вподоби.

ЛЕВ **(22.07 — 22.08).** Настав час спочивати на лаврах, насолоджуватися життям і милуватися прекрасним. Ви не пошкодуєте, якщо більше часу проводитиме з родиною або друзями. Найсприятливіший час припадає на кінець тижня.

ДІВА **(23.08 — 22.09).** На вас очікує продуктивний тиждень, якщо не дозволятимете собі розслаблятися й відволікатися. Не виключено, що в момент повного місяця, тобто в середині тижня, відчуєте певне погіршення самопочуття. У цьому випадку намагайтесь усамітнитись, більше справ довіряйте своїй «половині», надто коли народилися у вересні.

ТЕРЕЗИ **(23.09 — 22.10).** Найсприятливішим є початок тижня, тому максимальне навантаження плануйте на перші два дні. Можете познайомитися з цікавою людиною, тому не уникайте спілкування. Якщо під час уїкенду відчуєте себе гірше, аніж завжди, проведіть його на самоті.

СКОРПІОН **(23.10 — 22.11).** Першу половину тижня краще провести вдома або там, де почуваєтесь комфортно. В понеділок і середу народженим у жовтні пощастить виконати задумане завдяки своїм неабияким інтелектуальним здібностям. Ви чутливі до повного місяця, що припадає на середину тижня.

СТРІЛЕЦЬ **(23.11 — 21.12).** Інтригуючі знайомства очікують вас на початку тижня. Можливо, ви досить болісно перенесете повний місяць. У цей період не варто перенапружуватися. Вихідні будуть сприятливіші.

КОЗЕРІГ **(22.12 — 20.01).** Чудовий час настав для вас. Щоправда, якщо захочете чинити згідно з власними бажаннями, можливі перешкоди. Якщо навпаки — то досягнете того, про що мріяли.

ВОДОЛІЙ **(21.01 — 19.02).** У першій половині тижня народженим у січні пощастить сяйнути своїм інтелектом. У понеділок це може навіть спричинитися до підвищення на службі, а в середу дозволить знайти оригінальне розв'язання поставленої перед вами проблеми. Весь тиждень сприятливий, надто коли ви гнучка від природи людина.

РИБИ **(20.02 — 20.03).** У період повного місяця, що припадає на середину тижня, підвищується ваша чутливість. Можливо, у вас з'явиться незвичайний настрій. Спробуйте у цей період забезпечити собі психологічний комфорт. Багато які з ваших бажань можуть здійснитися.

«Чорноморець» долає бар'єр

Першим з українських клубів подолав попередні змагання єврокубка одеський клуб, який виступає в турнірі УЄФА.

«Чорноморець» (Україна, Одеса)—ХІК (Фінляндія, Гельсінкі). 2:0 (перший матч — 2:2). 1:0 Чумаченко, 71, 2:0 Мізін, 73.

Минулої суботи після київського матчу ЦСКА з одеситами вдалося перекинутися кількома словами з наставником «Чорноморця» Леонідом Буряком.

—Звичайно, ми в ліпшому становищі, ніж кияни, — сказав він. — Постараємося попрацювати на рейтинг українського футболу. До речі, і в минулому сезоні ми виступили краще від решти земляків і попрацювали на наш спільний коефіцієнт. Утім, є ряд проблем. Протягом останнього тижня в команді залишалося тільки семеро гравців. Четверо наших — в національній збірній, п'ятеро — в молодіжній. Усі готувалися за різними програмами, звідси й дисбаланс у грі.

—Але в цьому є і позитивний момент, бо перша команда виграла у литовців, а молодші — перемогли грузинських однолітків...

—Згодний. Це дуже суттєвий чинник. Одне слово, ХІК збираємося переграти...

Як бачимо, одесити виконали обіцянку. З чим їх і вітаємо. Тепер чекатимемо на нового суперника «Чорноморця».

У цьому ж турнірі дружно вийшли до наступного етапу російські команди: ЦСКА (Москва)—«Акранес» (Ісландія) — 4:1 (перший матч — 2:0), «Торпедо» (Москва)—«Гайдук» (Хорватія) — 2:0 (0:1), «Спартак» (Москва)—«Кроація» (Хорватія) — 2:0 (1:3), «Джаз» (Фінляндія)—«Динамо» (Москва) — 1:3 (1:1). Ще кілька результатів турніру УЄФА: «Мольдо» (Норвегія)—«Динамо» (Грузія, Тбілісі) — 0:0 (1:2), «Лантана» (Естонія)—«Арау» (Швейцарія) — 2:0 (0:4), «Карлсруе» (Німеччина)—«Стандарт» (Бельгія) — 3:1 (0:1). «Динамо-93» (Білорусь)—«Гельсінборг» — 0:3 (1:1).

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***

Першість країни з футболу. Перша ліга. 5-й тур. Металіст—Металург. 0:1. Волошин, 84. **Дніпро—Хімік С. 0:5.** Бабенко, 8, Мор, 10, 83, Щеглов, 49, Бережний, 80. **Нафтовик—ЦСКА-2. 3:0.** Шулятицький, 31, Ланцфер, 35, з пенальті, Чорношвець, 51. **Явір—Динамо-2. 0:1.** Венглинський, 78. **Шахтар—Металург Н. 1:3.** Дяк, 66, з пенальті — Коваленко, 48, 65, Мирний, 55. **Металург М—Поліграфтехніка. 4:0.** Скоморохов, 23, Пінчук, 35, з пенальті, 45, 76, з пенальті. **ФК Львів—Кристал. 0:0. Закарпаття—Буковина. 3:2.** Андронов, 13, Романенко, 53, 62 — Білоус, 69, Мінтенко, 90. **Поділля—Сталь. 0:0. Хімік Ж—Зоря. 2:1.** Задворний, 55, Якубовський, 81, з пенальті — Целих, 65. **СК Миколаїв—Верес. 1:0** Сонін, 49. **СК Одеса—Волинь. 2:1.** Мірошниченко, 61, 71 — Ларін, 30.

***

В Атланті тривають чергові Параолімпійські ігри. Першу нагороду для України — бронзову — здобув у потрійному стрибку Ігор Горбенко з Коростеня, який виступав у змаганнях легкоатлетів з послабленим зором.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 230912.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311156.